

Nr 337.

Av herrar **Kyling** och **Staxäng**, om anordnande av en kompletteringskurs för organister, som sakna musikleläraryxamen.

Vissa kyrkomusiker, som sakna musikleläraryxamen, ha genom de i kyrkomusikerstädgan fastställda behörighetsvillkoren för ordinarie och extra ordinarie organist frantagits möjligheten att erhålla annan extra ordinarie organistbefattning med högre timtal eller ordinarie sådan.

Det rör sig här om kyrkomusiker, som efter att ha avlagt vederbörliga organist- och kantorsexamina ha fortsatt sina studier och som i flera fall ha kompletterat sina betyg. Det torde icke kunna bestridas att de äro väl skickade för sin kyrkomusikergärning. I själva kyrkomusikertjänsten ha de sett sin viktigaste uppgift, och de ha därför — såsom förhållandena tidigare voro — icke ansett det vara nödvändigt att avlägga musikleläraryxamen.

Nu är läget ett annat. På grund av att här nämnda kyrkomusiker sakna musikleläraryxamen bliva de placerade en lönegrad lägre än de organister, som ha denna examen.

En möjlighet att lösa detta problem anvisades av 1942 års kyrkomusikerutredning samt av kungl. Musikaliska akademien, som föreslog, att kompletteringskurser skulle anordnas för denna grupp av kyrkomusiker, så att dessa efter att ha gått igenom en sådan kurs skulle erhålla möjlighet till befordran. I sitt anslagsäskande för budgetåret 1950/51 hemställde kungl. Musikaliska akademien om anslag för detta ändamål. Den föreslagna kompletteringskursen skulle anordnas vid musikhögskolan i Stockholm och omfatta nio veckors utbildning och en veckas examination. I kursen skulle ingå undervisning i följande ämnen: pedagogik, skolsångmetodik, övningsundervisning, kunskap i undervisning å violin eller violoncell eller annat symfoniorkesterinstrument, musikens historia och estetik samt dirigering (såväl kör- som orkester-).

Frågan behandlades också vid 1951 års allmänna kyrkomöte, som biföll en motion i samma syfte som denna. Kyrkomötets första tillfälliga utskott säger bl. a. i sitt betänkande nr 16, att det finner det angeläget, att den föreslagna kompletteringskursen kommer till stånd, i synnerhet som den nya kyrkomusikerorganisationen numera i allt väsentligt blivit genomförd.

Det råder intet tvivel om att denna fråga bör lösas med det snaraste. De upprepade framställningarna — från kyrkomusikerutredningen, från kungl. Musikaliska akademien och från 1951 års allmänna kyrkomöte — synas oss tyda på att den föreslagna kompletteringskursen är den lämpligaste formen.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att i enlighet med vad 1942 års kyrkomusikerutredning och kungl. Musikaliska akademien föreslagit vid musikhögskolan snarast möjligt en kompletteringskurs måtte anordnas för organister, som sakna musikhögskoleexamen.

Stockholm den 26 januari 1952.

Folke Kyling.

Ernst V. Staxäng.